

De més treu sense labor.
De més labor sense fruit.
Les drets individuals són
improscriptibles, inalienables
i intransmissibles. La
Legislació de la Llibertat haurà
de garantir, en cas
de necessitat, el dret
de propietat. La Llibertat propina
a ell el dret de propietat
com a base de la Llibertat
ciudadana. És l'alt, doncs, el
dret de propietat que no
pot perjudicar a un altre.
La resignació que produeix
la religió no és més que
la fórmula del engany ob
que s'ha produït per la in
justícia social en la mort. La
religió és una causa
d'error que viu en la
cristianisme i admetre el cristianisme
en terra, assegurant pagar
tots els interessos al col.

PERIÒDIC POLÍTIIC VERMELL

LA TRAMONTANA
defensa la principal
de més treu sense labor,
de més labor sense fruit,
les drets individuals són
improscriptibles, inalienables
i intransmissibles. La
Legislació de la Llibertat haurà
de garantir, en cas
de necessitat, el dret
de propietat. La Llibertat propina
a ell el dret de propietat
com a base de la Llibertat
ciudadana. És l'alt, doncs, el
dret de propietat que no
pot perjudicar a un altre.
La resignació que produeix
la religió no és més que
la fórmula del engany ob
que s'ha produït per la in
justícia social en la mort. La
religió és una causa
d'error que viu en la
cristianisme i admetre el cristianisme
en terra, assegurant pagar
tots els interessos al col.

La salut del poble
és la suprema llei

La Tramontana es lo periòdic que s publica en idioma català
més avançat en idees polítiques, religioses y d' economia social.

Lo Treball es
primera necessitat

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Espanya, i península i trimonstre — Extranjer, 2
Las suscripciones se pagan por adelantado

ADMINISTRACIÓ : carrer de Ponent, 1, 1.º : BARCELONA
Pels pagos s'admeten llibranças del Giro Mútuo, lletres de fidei comra
y selles de 15 céntims. No s'admeten llibranças efectives de periòdics

PREUS DE VENTA
Número solt, 5 céntims — Jo exemplars, 1 pes.
Surts d' illa puntualment cada divendres

DE COM SE GARANTEIX L' ORDRE

Ab eterna historia trista
que tan sols maís ha causat,
aixís l' ordre s' ha imposat
pel Sistema Absolutista.

Fugint sempre de tot mal,
y procurant sols lo be,
aixís l' ordre se manté
pel Sistema Lliberal.

II NOVAS DENUNCIAS!!

Nostre número de la setmana passada ha tornat a mereixer las atencions fiscals, quedant vulnerat per dos puenos: per la límina de la primera plana y per una correspondencia de la segona, irònticament no sé quants dimonis de reguladors de delictes, pels quals tenim encara la superbia de que no se'n arribarà a donar garrot, el be creyem que tampoch nos tarán viure més de cent anys ab tranquil·litat.

Comentis de tanta pluja menuda de carícies fiscals que 'ns cau demunt, havem consultat lo denunciat ab varios distingits juriconsults, y tots han sigut de nostra opinió, que es la de que 'ls escrits y 'ls grabats darrerament objecte de denuncias estan ben emollits a la legalitat vigent, y que sola se compren sa persecució per un excés de zel judicial.

De modo, que ó 'ns equivoquem nosaltres al escriure y s' equivoquen los referits advocats al evacuar sa consulta, ó s' equivoque 'l fiscal denunciador. La lístima sola está en que si 'ns havem equivocot nosaltres la equivocació 'ns pot portar a preirir sens ni haver patrocinat may la més petita idea de delinquir, y si s' equivoque 'l fiscal... també patirem un quant temps ab lo corresponent procedi y demés traxerías judiciales que son ja lo nostre pa de cada dia.

Y com lo número de la setmana passada resultó més interessant que de costum pels successos que en ell se comentavan, tinguerem de ferne nova tirada després de repugada la denuncia, la qual no cal dir que ferem sense lo denunciat pera que resultés perfectament legal, lo que avistem a qui 'n vulga més ó a qui se li hagués extraviat lo paquet del primer tiratge pera que ho avisi y se li enviará del segon.

Respecte a la denuncia tenim que dir a nostres llegidors que no s' hi encaparrin, que a pesar de la gravetat de que se 'l ha revestida, nosaltres estem completament tranquils y pensant ja en las noves que pogan venintnos.

Puig ja sabem que de las cosas d' aquest mon lo tot es 'l acostumarshi...

Y 'l que es a ser denunciats
hi estem ben acimatats.

LAS DETENCIONES ARBITRARIAS

Una de las calamidades que més conspiran contra la tranquil·litat pública, es sens dubte la de las detencions arbitrarias que tenen os prodigant pels que tindrien de ser garantia del ordre.

Ficemos sino en tots los acontecimientos que produhelen certa agitació en las diferentes classes de la societat, y sempre 'ns trobarém ab qui 'l factor agravant de totes las qüestions es lo despotisme del poder exercit la tiranía en forma de detencions arbitrarias y consagradas luga por medi de tan injustos com inoportuns y contraproducents processos, que posan lo callo a la época actual de incobherencias y de transicions, demostrant que si 'l art de governar sols es pot exercir en persona per medi de la força ó per medi de la faras, en los temps de excepcions actual domina 'l sistema eclectich de barrejarshi abdos medis, adoptant de cada un lo pitjor y deixant apart lo poch bo que pogan servir en conjunt ó per separat.

En efecte: lo mateix sistema absolutista, brutalment tiranic y vergósos com es, francament declarat té la ventajeta de que 'l qui viu dintre d' ell sab ja a qué s'invine respecte a la aplicació de sos drets, y, ó s' resigna ó malament a aquella degradació, ó s' disposa a la lley franca, terrible, mortal, contra aquellas odiosas institucions que 'l omplen d' l'gominie que ell no vol aguantar, resultantli que fins en mitj del major despotisme pot exercir un dret: lo de triar entre viure ab ell en pau ó estarhi en continu guerra.

Y en cambi ja no existeix, no pot existir aixó en aquestos sistemes hípercritament anomenats liberals, que no son més que un vergonyant absolutisme burdament embarrasat de liberal, que reunint tot lo dolent de cada sistema, com ja havem dit, no té la més petita ventajeta de cap dels dos.

Entretenimshi also una estoneta analitich.

Per la constitució que avuy nos regex, lley undamental del Estat, se li reconeixen a tots

los espanyols los drets de reunió, asociació, llibertat de conciencia, llibertat d' impremta, inviolabilitat del domicili, etc., etc., y fins en una lley promulgada de poch se li ha concedit lo sufragi universal.

Tot aixó de drets, llibertats y sufragi, paraules del sistema liberal, es molt bonich y afalagador, però... se queda en las paraules, perque fins deixant apart que los drets individuals son ilegalsibles é impracticables, resulta que ni la poca llibertat ni 'ls mercats drets que reconeixen las lleys se poden disfrutar, perque en la practica resulta sempre que cada governant, cada empleat públich, cada persona erigida en autoritat, desde 'l infans municipal de la cantonada que lo exercix en esquitx fins al governador ó al ministre que la tenen acaparada al engrós, tots no fan més que regatejar ó anul·lar los drets y las llibertats de las que 's diuen ferm puntual y sòlida garantia.

Lo dret de reunió está al mercé dels governadors, quan no al arbitri del inspector de policia que en nom de la autoritat assiste a las reuniones; la lley de asociació es una verdadera ratera legal pera agafarhi sempre que al gat convinga lo ratollent associat; la llibertat de conciencia se manté tapada per las somras del clero catòlich, quina influencia es omnipotent; la llibertat d' impremta ensenya continuament lo grillet al periodista d' oposició; y 'l sufragi universal es la burla més sangrenta de totes, per quant las més asquerosas tujinadas resulta lo menos repugnant entra lo més corrent ab que 'l qui ocupa 'l poder sol assegurar-se la victoria.

Més ab tot y ser aixó tan innegable per lo que es de tothon conegut, encara té 'l actual sistema eclectich de governar una nota característica que posa més de relleu lo fals de son sistema liberal y lo hípercrit de son absolutisme. Y aquesta característica nota, que d' un quant temps a aquesta part s' ha anat accentuant més y més tractante de la verdadera qüestió del dia, de la qüestió social, se manifesta ab las detencions arbitrarias que s' executan al més petit sistema d' agitació.

Recordis lo 1.º de Maig del any passat y lo anterior a ell. En 'l un estat de sit ab detencions de tot aquell a qui semblava be a un executor de la justicia de la classe policieca; en lo segon la arbitrariedad tan per sistema, que a pesar de no estar suspesas las garantías constitucionals serviren los barcos de guerra de presó y las detencions arbitrarias vessaren la mesura de tota conveniencia política y social. Bastava la declaració, la defeció ó 'l desitj de qualsevol empleat d' infima categoría entre 'ls anomenats agents d' ordre públich, pera portar un honorat ciutadà a la presó ó a las barras dels barcos de guerra. S' incóu un voluminós proces que contina sens novat en se molt important salut, sens que fins a horas d' ara s' pigan la immensa majoria dels processos lo per que de sa detenció y de son processament, com no vulgan donarne la culpa a las ideas per las quals sentian predelecció.

Y aquí esta lo pitjor de tots los mals en aquestos moments de agitació social, perque las detencions arbitrarias seguidas de processos dels quals may ni resulten ni poden resultar res en definitiva pels processos, no demostren sino la falta de serentats dels governants, la debilitat del poder en que s' apoyan y la poca rahó que 'ls abons.

Enhorabons que, fins sent la lley tiránica y dretre de lo que avuy significa 'l governar, se detingui ó emponi a tal qüestió la lley llealment interpretada s' hagi fet acreedor a tal acció; mes las detencions a bulto, al engrós, completament arbitrarias pera fer veure que 's fa algo, será sempre no tan sols fúnic motiu de intranquil·litat general, sino fábrica insensata d' elements revolucionaris físcilment abocats a debordarse, perque allá abont no pot obtenir seguretat individual lo que pensa en estar tranquil, no tardará en revolucionejar en odi a aquesta mateixa falta de seguretat, consequéncia fatal que per cert no haurán de temer may los convensuts revolucionaris, sino precisament aquells que ab tan contraproducents actes cregan oposar una valla a la revolució.

Y lo que passá pel 1.º de Maig del 90 y del any passat, ha passat també ab motiu de la agitació obrera prohibida per las execucions de Jerez. (Que 's preté fer una manifestació pacífic-

ca que oposi legal protesta al rigorisme gubernamental: Las detencions arbitrarias responen a tal desitj, y no es al autor de tal ó qual fet material penal per la lley a qui 's busca, sino als que per sas ideas se dedueix que pogan sentir més arreladas simpatias per aquella manifestació. (Que esclata un petardo a la plassa Real) Se corre desseguida ab las prasons arbitrarias, y la policia, inhabil pera trobar bons rastres que 'l fassin descubrir al autor ó autors de tal delictes, s' aterra com sempre al medi sobrat acomodatic de detindre als partidaris de determinadas ideas, y a bulto, pera prestar serveys, s' empresona a qui primer ve a má... y la autoritat judicial lo demés profitant aquestos negatius serveys de nostra tan deficient policia.

Y aixís se creu garantir 'l ordre social; y aixís se pensa deturar lo pas a ideas de progrés; y aixís se fan la il·lusió los actuals privilegiats de creure que sos privilegis quedan més fortament garantits. (Quánta quimera!

Una de dos: ó son justas las modernas aspiracions socialistas, ó no son justas. Si son justas, las detencions arbitrarias, las persecucions impropcedents, no fan més que provocar la exaltació dels partidaris dels nous ideals, posar més de relleu la injusticia de que 's valen sos enemics, y fent aquella causa simpática, augmentar considerablement son proselitisme. Y si son injustas las citadas aspiracions, res més equivoat que tractarshi ab foc y ferro, puig las armas de la persuasíó, del ridícul y de la benevolencia desarmen mil vegadas més al que va equivoat que totas las represions y las tiranías hagudas y per haver. De modo que, en tot cas, sempre resulta contraproduhent lo sistema del terror a que 's mostran tan aficionsats los que ocupan las que tindrian de ser serenas atmósferas del poder y resultan moltas vegadas caus d' odís y mala llavor de rancúnias y venjanças.

Si las classes privilegiadas, si 'ls que están aixocats sobre 'l nivell de sos semblants foren capassos de seguir un noble consell dels que creuen sos enemics, los diriam que renunciesin a son descabellat terrorisme de dalt pera que may pogues veures contestat pel de baix, tant més terrible perque vindria sgravat per la brutalitat del número; mes sabem lo que cega 'l orgull i no havem de perdre 'l temps en tals lamentacions, desitjant tan sols que 'l progrés vagi sent eterna via ab las menors tremendas sacudidas posibles, ja que la verdadera civilización sols pot trobarse en ideas que aspirin a fer de tota la humanitat un poble de germans.

Vilaver 15 de Febrer de 1892.

Estimat company: Tinch lo gust de participar que a Vilaver ja som si rovel·l del ou, es a dir, en qüestió de la administració municipal; sobre tot desde que ha empuñat la vara 'l benemérit D. Juan Garribá, héros de las montañerías ¡dich! manteducias; filla de 10 y quin cap més tremendo té aquest subjecte! mira si es exacte aquest home, que fa tres anys que es Alcalde y encara han de saber los seus companys de municipi no de lo que entra ni surt de la caixa; pero al tal a dia, menos ho sabem los fills ó individuals del poble, aixó que cast tinch lo coll tort de mirar tant a Casa de la Vila.

Sebe lo que trebo plantat molt sovint a la porta de dita Casa! Anunci de recaudadora de contribucions y consums, menant a pagar més de depressa.

Vaja, que sembla que en lo que soch dit vulgui apujar al senyor Alcalde per lo que presentí comptes, y la veritat, lo no hi soch per aixó, perque ¡qui no dóna coses a un home com ell sent lo primer matemàticlich ¡dich! matemàtic y rent bastant y sobrenant per tot lo que convinga en la administració municipal! y a més, creyemshi ell que tot lo que admistrera dels altres es seu. Ara feeli ganes al anuu.

Q. MANSO

Vilaver de Dalt 16 Febrer 1892.

Molt Sr. meu: Tenim en aquesta vila una societat anomenada La Estrella, que està composta d' obrers y 's precia d' adelantada, pero que la seva Junta acaba de fer un acte digne de la més reaccionaria Caixa dels Moris, perque ha retusat 'l ingress en ella d' un individu víctima de la última huelga, per cap més motiu que 'l de tenir idees mates adelantadas. Que alguns de nosaltres que hi ha a la Junta fassin aixó, no m' estranyis; lo que al estrany es que tal acció la detingui pensant com protesta lo que diure d' ella 's diuhan adelantats, partidaris de la justicia y de fer cumplir lo reglament.

J. C. y P.

LO SAFREIG NACIONAL

Disaapte va serne T dia de passar la gran le gran bogada; tanta roba bruta havia que rebom deiaj tonia de votre le gran bogada.

Des retirats he negats volien tractar asill, mes entre cubells i cocle, los militars que son socis del safreig mentat aqui, tal trifolica van armar, tant cridarren los valents, que sola per ferlos callar van tenires d' aixacar.

Y dirlos fent mil gayonias y dantlos satisfaccions, que no lessin batarotas, que tracama de... patipolar tot d' arregla sens rahons.

Men los que gastero enpres tambe gastero mules paveses per poch que la toquin la casa y dispuerun sempre batusas.

Y fins se distiben vol d' olla y b' carregen de neguts, y aqueles elevats colla, desbarrats mil emportada ab termes no molt polita.

Lo poble sentiat aixó patant de dents se li escola, y fugint de tal funció vol natejar lo rucó.

aboot tal gent se reueta; Perque ja está fastidiat de tanta comedia insana, y del tot devenganyat de que es un gran disbaat obehir a qui mal mana.

Y gran dia versé aquele en que el poble vromenell fugant d' aixó mala sort, a cops de manéx d' ombra tot aixó lleni al bordell.

Ab la denuncia de LA TRAMONTANA ha coincidit també la de El Productor la setmana passada.

Es aquests una casualitat que no deixa de tenir quatre parells d' coloms del colomá gubernamental.

Desitjem que a nostre apreciat company en la premsa no li fassin foras para resistir denuncias, a lo meno fins a igualarse a LA TRAMONTANA.

General indignació ha causat per tota Espanya que l' aparat istal ab que s' agarroat a Mariana de Pinda scrivia per la execució de Jerez.

Jo trobo que ja molt be l' butai de Granada. (Alguna vegda tenim d' alabar als butxins.)

Aixis la argilla que ara porta grabada una fetxa memorale para la llibertat dels pobles, pot ser que logo n' porti duas.

Y puga ser rompe destinada a un museu arqueològic em aparato historíic y vergonya de tiranias passadas.

Bona brma ha sigut la seragata armada al congrés ene en Romero Robledo y ls militars ab motiu el projecte deley de classes passivas!

Para adujir un xich de popularitat, l' entremalal ministre confecciona aquest projecte en lo qui sembla que s' tractan de correctir molts abusos de gent que cobra del Estat una habers passius als quals may ab rahó ni en justicia pobaver tingut dret.

Mes am aquest projecte comprén a molts militars, y aquestos no s' volen deixar passar la mór la cara d' ensi que s' afaytan ab lo xarro de Sagunto, han posat lo crit al cel y a la gra y al infern de la polílica, y han empayat a Romero y han scobaridat al mistic Cánvas y... vamos, que l' disaapte y l' dilions d'ark se cantaren unas absoltas a la moralitat y a gloria in excelsis Martineq Campos que n' i havié para llogarhi sublevacions com las deagunto.

Lo congrés se convertí en safreig, y cada cop d' pala d' eloqüencia furiosa valia un duro.

Los aficionados a aquestos espectacles fi de siglo estiguieren d' enhorabona. Per nosaltres... que duri fins que diguem prou.

S' han tornat a donar ordres als caleters de aquesta ciutat para que a las duas de la nit tanquin sos estriblimentas.

Está també amensassat per aqui l' ordre y la pau y la tranquilidad social!

Pero bab, si a Barcelona manan tancar a las duas, y es una arbitrariedad, a Torredembarra hi ha un alcalde que mana tancar a las doze el casino La Unió d' aquele poble, y sempre es un consol aquestas duas horas de coll pes aficionats a retirar tarr.

No en va s' diu que la autoritat fa de pare al poble.

L' inconvenient está tan sols en que sempre ens tracta de criaturas, porque ni tan siquiera ens reconeix lodret a emportárnosen la clau de la escala.

Reus es una de las ciutats més adelantadas de Catalunya y d' Espanya.

Per lo qual no podia faltar que a consecuencia de las execuciones de Jerez se produjissin allí certa agitación la setmana passada, y la autoritat fés també de las sevas.

Se publicó una fulla impresa que fou denunciada, lo cual no té gran cosa de particular, pero si que als firmants d' ella se ls bagi ficat a la presó sense admetrels sinse de cap género.

Quin redimontri de delictes lleuria haverhi en aquella fulla, preguntáren vostós, para que aixis s' bagi empresonat a sos firmants sens admetrels sinse carceralaria de cap classe!

Ja veurán; lo girraan delicte es que s' acosta el r. de Malg, que corre una estúpida canguelitis per las venas dels burgesos granats, y que tot aixó fa perdre l' oremus a la autoritat y fa que clavi cada garrotada de cego que fa tremolar lo misteri y tots las tabernacles privilegiats.

A lo qual sols podém contestar fent coro als enjarjolats xiquets de Reus: —Endevant las atxas, y vagi per dintre la profeso.

Sembla que ja queda del tot fora de dubte que dels quatre agarroats a Jerez, dos d' ells, los jefes de la rebelió militar Zarzuela y Fernández Lamela, foren condemnats a mort tenint en compte sas ideas més que cap altre factor, quedant probat que no tingueren la més petita participació en los homicidis cometos per alguns dels amotinats del 8 de Janer.

Lo qual vol dir que avuy, com en ple absolutisme, encara las ideas de progrés serveixen de vehicula para pujar al patibul.

A pesar dels molts details, y no poch per cert de repagments, que han publicat los periódics burgesos ocupantse dels condemnats de Jerez, en cap d' ells havém pogut llegir íntegra la sentencias del consell de guerra. (Per qué será que no s' ha fet pública?)

Alguns periódics locals han donat la noticia de que, a consecuencia d' haver quedat ferit un oficial de caballeria en l' esclat del petardo de la Plaza Real, s' havia disposat que s' encarragués del assumpte l' tribunal militar.

Corren també per Barcelona conservadors d' aquells que somian en menjar anarquistas metzats al pal!

Lo ministre de la Guerra diuhen que s' posa de part dels militars en la qüestió de las classes passivas, y per lo tant contra en Romero Robledo.

Tot me té sense cuidado. Allá ells ab ells se las arreglin com pujan. Que sempre podran més que nosaltres. Gracias a la nostra equans.

Lo nostre regidor republicá Sr. Valls ha presentat una proposició al Ajuntament de Barcelona para que s' aixequi una estatua al difunt Rius y Tauler.

Pero aboot sném a parar! aixis compleixen los republicans sa missió en aquest municipi? Per aixó s' votan ciutadans avansats? Vaya unas tragaderas!

Y encara dirán dels que no volém votar. No s' venen a donar la rebó tots aquestos elegits del poble, ab sa ignominiosa conducta tan bon punt son al candellero, encara que aquest no sia més que una plassa de regirador?

La rancia noblesa espanyola está que no hi veu de cap ull contra l' dach de la Roca, a jaill senyor de la sanch blava que va atrevirse la pochos dias en lo Senat a preguntar qué li semblava a las instituciones alló de renunciar part de son sou que havia fet lo rey de Portugal. Jo m' felicito de que tot aixó vagi en doyna. Ja se sab que la noblesa com més se remana més put.

Aquestos dias que tant s' ha comentat la situació del obrer d' Andalucía, es oportú donar a coneix un fragment d' un periódic de Madrid, monárquic y ab ribets de conservador, que ha escrit la pochos dias:

En la vega de Málaga poseo grandes pensamientos al respecto de Lario, donde se ocupan de contino y en toda época del año, más de 3.000 trabajadores del campo; a estos se les paga de jornal tres reales por doce horas de trabajo sin interrupción, y se les obliga a proporcionar de víveres para su alimentación en almuerzo que al efecto tienen establecidos los administradores de dicho señor Marqués, haciéndoles pagar los respectivos y mayor precio del que como administrados se costearían, sin cuyo requisito no se les admite a trabajar, siendo aquellas en mayoría, averías y adquiridas a precio reducidísimo por su mala calidad.

Qualquier día resultará que estos desgraciados, sometidos al continuo y pesado trabajo de las ruedas fijas del campo, que con tanta paciencia sufrían, en su misma situación, constituirán una raza de anarquistas.

Y si aixó no justifica en tan sols lo ser anarquista, sino peridari y tot del more Mussa, que ni may.

Tals ignominias socials necessitan prompta remey, y si no volen posarhi ls poderosos fa molt be en bucazo la classe obrera del millor modo que entenga, puga y sapiga.

Que per algo qui necessita l' loch ab los dita lo busca.

Terrrible noticia de senació: Prop de Jerez ha aprescut una partida anarquista de set homes.

Horror! horror! y juror! Han sortit ja grans foras en sa persecució.

No se sab si aquestas foras s' han emportat ja preventivament set butxins ab l' aparato d' agarroter sots l' aixella, para continuar las gloriosas tradicions de la persecució dels escratas.

Perque verdaderament una partida de set anarquistas es cosa de fer tremolar lo mon.

Fins en Cánvas ha propinat una tunda moral a n' en Romero Robledo per haverse strovit una miqueta ab los militars.

No pot negarse que en lo loch de la monarquía espanyola, son sempre triunfos espasos.

Y que no deixarán de serho fins que l' poble, esquistant los oros, s' empuai quatre copas y tassi bastos.

Lo societat de Lampinas y Llaners d' aquesta ciutat celebrará reunió general de segona convocatoria demá disaapte a dos quarts de deu de la nit en son local social del carrer de Poment, 54, cerveseria, suplicant la assisténcia a tots los socis per lo trascendental del assumpte que s' sé de tractar.

Tenim d' advertir a J. R. y V., de Vilassar de Dalt, que s' envia una protesta y rectificació a lo dit la setmana passada per El Productor respecte a un meeting celebrat en dita vila al que assistí nostre particular amic D. Odon de Buen, que la inserció de sa carta no s' correspon a nosaltres, sino al periódic que doná la noticia quina rectificació y protesta s' interessa.

PLANTS D' UNA MAJORDONA

Solament tinc dinou anys, y durant la meua vida may hi sigut protegit rebent sempre desvergonyas. Orfaneta vaig quedar si morie lo pare y mare, sentie tan aiques encara que no ho poch lo recordar.

